

اسهال، شوک، التهاب های چشمی قبل و بعد از عمل جراحی های چشم، جراحی های عمومی، کمک به درمان عفونت های ویروسی.

مقدار و نحوه مصرف:

اسب: ۱/۸ mg/kg به صورت داخل عضلانی یا داخل وریدی (روزی یک تزریق تا ۵ روز) در موارد کولیک بهتر است دارو از طریق IV تزریق شود. در صورت لزوم تزریق تکرار گردد.

گاو: ۲/۲ mg/kg به صورت تزریق داخل عضلانی یا داخل وریدی روزانه یک تزریق حداکثر به مدت ۵ روز.

سگ: ۰.۵-۲/۲ mg/kg به صورت تزریق داخل عضلانی، یک بار تزریق.

زمان پرهیز از مصرف:

گوشت: ۷ روز

شیر: ۳۶ ساعت

موارد احتیاط:

این دارو در حیوانات مبتلا به زخم های دستگاه گوارش، بیماری کلیوی، کبدی و خونی نباید مصرف شود.

مصرف این دارو در اواخر آبستنی ممنوع می باشد.

یک هفته قبل از شروع مسابقه در اسب های کورس مصرف این دارو را قطع نمایید.

متعاقب تزریق عضلانی این دارو در اسب، تورم و سفتی در ناحیه تزریق ممکن است ایجاد گردد.

از تزریق دارو در شریان خودداری شود زیرا در این حالت باعث تحریک CNS، آتاکسی و ضعف عضلانی می گردد.

در سگ مهم ترین عارضه جانبی، در دستگاه گوارش رخ می دهد. این عوارض شامل تهوع، اسهال و زخم های گوارشی می باشند.

در مواقع بروز کولیک در اسب تجویز فلونیکسین مگلو ماین می تواند علائم و نشانه های درد ایسکمیک ناشی از پیچ خوردگی و یا توهم رفتگی روده را مخفی کرده و باعث بدتر شدن وضعیت دام گردد.

در موارد بروز مسمومیت تخلیه محتویات معده و روده انجام شود.

دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

شرایط نگهداری:

در حرارت زیر ۲۵ درجه سلسیوس نگهداری شود.

بسته بندی:

ویال های ۵۰ و ۱۰۰ میلی لیتری

ترکیب:

هر میلی لیتر حاوی ۵۰ میلی گرم فلونیکسین (مگلو ماین) می باشد.

مکانیسم اثر:

فلونیکسین همانند سایر داروهای ضدالتهاب غیراستروئید (NSAIDs)، باعث مهار آنزیم سیکلواکسیژناز شده و بدین ترتیب مانع سنتز پروستاگلندین ها و ترومبوکسان ها شده و باعث کاهش درد، تب و التهاب می شود.

فلونیکسین باعث تغییر در حرکات دستگاه گوارش نمی شود و می تواند در حیوانات مبتلا به شوک سپتیک، باعث بهبود جریان خون شود.

حداکثر غلظت پلاسمایی فلونیکسین مگلو ماین در اسب متعاقب تزریق یک دوز ۱/۸ mg/kg، ظرف یک ساعت پس از تزریق ایجاد می گردد و نیمه عمر پلاسمایی آن ۱/۶ ساعت می باشد.

موارد مصرف:

این دارو را می توان در اسب، گاو و یا سگ به کار برد. به طور کلی از این دارو در موارد تب، التهاب و درد استفاده می شود. بعضی از موارد مصرف این دارو در حیوانات مختلف به شرح زیر می باشد:

اسب: دردهای عضلانی، اسکلتی، تورم مفاصل و تاندون ها، رماتیسم، اسهال کره اسب ها، شوک، کولیک، بیماری های تنفسی، درمان های پس از مسابقه قبل و یا بعد از جراحی های چشم و جراحی های عمومی.

گاو: دردهای عضلانی، اسکلتی، تورم تاندون ها و مفاصل، بیماری نایکولار، لنگش (لامینایتیس)، بیماری های تنفسی شدید، ورم پستان کلی فرمی همراه با شوک، تب، درد (در حالت زمین گیری دام)، اسهال گوساله ها، قبل و بعد از جراحی های عمومی.

سگ: التهاب دیسک های بین مهره ای، آرتریته گرمادگی،